

שיעור פז

מל"ת קה. של. שלא. שלב. שלג. שלד.

מצוה קה הזהירנו מהשים לבונה במנחת סוטה. והוא אמרו ולא יתן עליה לבונה. ולשון ספרי מגיד שאם נתן עובר בלא תעשה כמו שעובר על שמנו כך עובר על לבונתו, לפיכך מי שעבר על לאו זה לוקה. ובמכילתא לא יצוק עליה שמן ולא יתן עליה לבונה מגיד שהן שתי אזהרות. (שם, שם) :

מצוה של הזהירנו מגלות ערות אם. והוא אמרו ערות אמך לא תגלה וגו', והעובר על לאו זה בכרת וכשהעידו עליו עדים יסקל אם היה מזיד ואם היה שוגג יקריב קרבן חטאת קבועה. (מכאן עד מצוה סי' שנ"ב תמצא כל העריות הללו באחרי מות, קדושה הלכות אסורי ביאה בארבעה פרקים הראשונים) :

מצוה שלא הזהיר מגלות ערות אשת אב. והוא אמרו ערות אשת אביך לא תגלה, והעובר על לאו זה בכרת, וכשהעידו בו עדים יסקל אם היה מזיד ואם היה שוגג מביא חטאת קבועה. הנה התבאר לך שהבא על אמו חייב עליה משום אשת אב בין בחיי אביו בין לאחר מיתת אביו כמו שהתבאר בסנהדרין :

מצוה שלב הזהיר מגלות ערות אחותו. והוא אמרו ערות אחותך בת אביך או בת אמך לא תגלה ערותך, והעובר על לאו זה במזיד חייב כרת ובשוגג יקריב קרבן חטאת קבועה :

מצוה שלג הזהיר מגלות ערות בת אשת אב כשתהיה אחותו. והוא אמרו ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך היא לא תגלה ערותה, וזה הלאו בא לשים בת אשת אב ערוה בפני עצמה להיות הבא על אחותו מאביו מנשואת אביו חייב שתיים משום אחותו ומשום בת אשת אביו כמו שבארנו. וזה לשונם בזה אמרו בשני מיבמות (דף כ"ב:) תנו רבנן הבא על אחותו והיא בת אשת אביו חייב שתיים משום אחותו ומשום בת אשת אביו רבי יוסי ברבי יהודה אומר אינו חייב אלא משום אחותו בלבד. מאי טעמא דרבנן מכדי כתיב ערות אחותך בת אביך ערות בת אשת אביך מולדת אביך למה לי שמע מינה לחייבו משום אחותו ומשום בת אשת אביו. והעובר על זאת גם כן רוצה לומר האחות מהאב ומאם בכרת לבד אם היה מזיד, ובשוגג חייב חטאת קבועה :

מצוה שלד הזהירנו מגלות ערות בת הבן. והוא אמרו ערות בת בנך לא תגלה :